

ת"פ 32475/10/19 - מדינת ישראל נגד עזרא ירמיהו

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 32475-10-19 מדינת ישראל נ' ירמיהו

בפני	כבוד השופטת אדנקו סבחת- חיימוביץ
בעניין:	המאשימה
	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	עזרא ירמיהו

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד יעל גבעוני

הנאשם בעצמו וב"כ עו"ד טל גלאון

גזר דין

1. הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז 1977 (להלן - "**החוק**"); תקיפה סתם, עבירה לפי סעיף 379 לחוק, גניבה, עבירה לפי סעיף 384 לחוק והסגת גבול פלילית, עבירה לפי סעיף 447(א) לחוק.

על פי המפורט בהכרעת הדין, אחמד אלעמור (להלן: "**אחמד**") עבד בביתו של אריה ישראל חרר (להלן: "**אריה**"). בין הנאשם לאחמד היכרות מוקדמת, שכן זה עבד עבורו.

בתאריך 4.8.19 בשעה 11:00 לערך, נכנס הנאשם לביתו של אריה, ללא רשות, פנה למרתף שם פגש באחמד והחל לגדפו, דחף אותו ואיים עליו, כי יפגע בו באמצעות עבריינים.

לאחר מכן נטל הנאשם את הפטיון, ששייך לאריה, נשאו ויצא עמו מהבית ללא רשות.

הנאשם זוכה מתקיפת אחמד בפניו באגרופים וקריעת חולצתו באמצעות הפטיון.

טיעוני הצדדים

2. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם - שמירה על בטחונו, שלומו, רכושו וכבודו של הציבור וכן שלמות ואוטונומיית הפרט. נטען, כי מדובר באירוע מתגלגל שהנאשם בכל עת יכול היה לבחור

לחדול ממעשיו. העבירות נעשו לעיני בנו של אריה, שהינו קטין.

ב"כ המאשימה עתרה לקבוע מתחם ענישה בין 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל והפנתה לפסיקה. לחובת הנאשם 6 הרשעות קודמות בין היתר בעבירות של איומים והטרדה ובשנת 2018 אף ריצה מאסר בגין עבירות תעבורה. הנאשם לא לקח אחריות על מעשיו. בנסיבות אלה, עתרה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם 9 חודשי מאסר, שיכול וירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי בגין עבירות אלימות ורכוש, קנס ופיצוי למתלונן.

3. ב"כ הנאשם טען, כי לא נוהלו הוכחות לשווא, שכן בסופן הנאשם זוכה מחלק מעבירת התקיפה ומעבירה של היזק לרכוש.

אשר למסכת האירועים נטען, כי אלו תולדה של אי הבנה שהסלימה, ולנוכח טיבם של אלה עתר ב"כ הנאשם לקבוע מתחם עונש הולם אחד לכל העבירות בהן הורשע הנאשם.

לגבי גניבת הפטיון נטען, כי יכול להיות שהנאשם טעה לחשוב שמדובר בכלי השייך לו, וכי בסופו של יום הרכוש נמצא והוא יוחזר לבעליו ולכן הנזק הוא ברף נמוך. העבירות בהן הורשע הנאשם כולן מצויות ברף חומרה נמוך.

הנאשם יליד 1966, גרוש, אב לילד, עובד כעצמאי בתחום הבניה והשיפוצים ומעסיק פועלים. מצבו הבריאותי אינו איתן, הוא סובל מבעיות בלב ועתיד לעבור צנתור. הוא עבר צנתור והשתלה של קוצב בעבר. חרף מצבו הרפואי הוא עובד ומעסיק עובדים.

ב"כ הנאשם עתר לקבוע מתחם עונש הולם בין מאסר על תנאי לחצי שנת מאסר, לריצוי בעבודות שירות. לטענת ב"כ הנאשם, עברו הפלילי של הנאשם אינו רלוונטי, הוא ישן ולא צריך לתת לכך משקל משמעותי בעת גזירת הדין.

נוכח כל האמור, עתר ב"כ הנאשם למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם, ולהימנע מהטלת מאסר בעבודות שירות, וזאת לצד ענישה כלכלית בדמות פיצוי למתלוננים.

4. הנאשם ציין, כי חייו אינם פשוטים. לדבריו, הוא עבר הליך גירושין והוא סובל מקשיים כלכליים ובריאותיים והוא תחת מעקב קרדיולוגי בגין הפרעות לבביות. עוד מסר, כי הוא יוצא יחידה מובחרת ועשה מילואים לאורך השנים. אמנם בעברו הוא עשה טעויות אך הוא מנסה להשתפר ולתקן וביקש את רחמי בית המשפט.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות

5. בהתאם להודעת הממונה על עבודות השירות מיום 20.9.22 הנאשם זומן להתייצב בפני הממונה אך לא עשה כן ולכן לא הוגשה חוות דעת בעניינו. ההודעה הועברה לב"כ הצדדים עוד באותו היום, אך לא הוגשה כל בקשה מטעם הנאשם.

ביום 6.10.22, המועד שנקבע לשימוע גזר הדין, לא התייצב הנאשם מחשש שנדבק בנגיף הקורונה. בהסכמת הצדדים הופנה עניינו בשנית לממונה על עבודות השירות. ביום 14.11.22 עדכן הממונה על עבודות השירות, כי

הנאשם זומן אך לא התייצב בפניו.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

6. ב"כ הצדדים התייחסו בטיעוניהם לאירוע אחד ולכן יקבע מתחם עונש הולם אחד לכלל העבירות בהן הורשע הנאשם.

7. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשה בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

8. בעבירות האלימות פגע הנאשם **בערכים החברתיים המוגנים** של הגנה על גופו, ביטחונו ושלווה נפשו של אחדד ובנו הקטין של אריה שנחשף לאירוע. בעבירות של הסגת גבול וגניבה פגע הנאשם בערכים המוגנים של פגיעה בפרטיותו וברכשו של אריה.

9. בחינת מידת הפגיעה בערך החברתי המוגן מובילה למסקנה, כי זו במידה נמוכה.

10. אשר ל**נסיבות ביצוע העבירה**, עסקין באירוע מתגלגל במסגרתו נכנס הנאשם ללא רשות לביתו של אריה, אף שהאחרון אסר עליו להיכנס לבית ללא נוכחותו, דחף את אחדד ואיים עליו בנוכחות בנו הקטין של אריה. בהמשך נטל הנאשם ללא רשות פטישון השייך לאריה ונשא אותו לביתו. חלקו של הנאשם עיקרי ובכל שלב יכול היה לחדול ממעשיו. מדובר באירוע שמבטא בריונות ופתרון מחלוקת מול המתלוננים בכח הזרוע.

בתי המשפט שבו וקבעו, כי על בית המשפט להרתיע את אלו המבקשים לפתור סכסוכים בכח הזרוע (ע"פ 9568/07 **אבוטבול נ' מדינת ישראל** (9.3.18)).

מנגד מדובר באלימות ברף נמוך כאשר הפטישון נתפס ויושב לאריה בסיום ההליך.

11. **מדיניות הענישה** הנוהגת בעבירות תקיפה סתם ואיומים ברף נמוך הינה החל ממאסר על תנאי ועד למאסר בפועל, שיכול ויורוצה בעבודות שירות, לצד רכיבים נלווים (ראו ת"פ 48130-03-13 מדינת ישראל נ' מאיר יאדגר (16.12.2015) והערעור עליו שנדחה בע"פ 36682-01-16, ת"פ 4596-08-17 מדינת ישראל נ' ויקטור גוזלן ות"פ 17755-12-12 **מדינת ישראל נ' שתיי** (2.3.14). כן ראו הפסיקה אליה הפנתה ב"כ המאשימה ורלוונטית לענייננו ת"פ 25431-03-13 **מדינת ישראל נ' יעקב ג'ן טורגמן** (12.05.14) ות"פ 38879-08-16 **מדינת ישראל נ' תמיר וקסמן** (15.02.17)).

12. נוכח מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירות אני קובעת, כי מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע הנאשם הוא ממאסר על תנאי ועד 9 חודשי מאסר, שיכול וירוצו בעבודות שירות לצד רכיבי ענישה נלווים.

13. בנסיבותיו של תיק זה לא מצאתי טעמים לחרוג לחומרה או לקולא ממתחם העונש ההולם.

גזירת העונש המתאים לנאשם

14. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה**. במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות האישיות של הנאשם.

הנאשם כבן 56, גרוש אב לבן, עצמאי בתחום השיפוצים והבניה ומעסיק עובדים. מצבו הבריאותי של הנאשם מכביד בשל בעיות לב מהן הוא סובל.

מגיליון הרישום הפלילי של הנאשם (טע/1) עולה שהוא הורשע בעבירות של איומים והטרדות כאשר הרשעתו האחרונה היא משנת 2016. עברו התעבורתי של הנאשם הוא מכביד והוא אף ריצה מאסר בשנים 2017 ו- 2018.

15. מועד גזר הדין נדחה על מנת לאפשר לנאשם להמציא מסמכים אודות מצבו הרפואי, אך אלה לא הוגשו ולכן בשקלול הנתונים שבפניי מצאתי להפנות את עניינו לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות. לאחר החלטתי זו הוגשו מסמכים רפואיים מהן עולה תמונה מורכבת בתחום הלב, אך לא כזו שיש בה להצדיק השתתפות ענישה צופה פני עתיד.

16. באיזון בין השיקולים השונים, ובשים לב לחלוף הזמן, לעברו הפלילי ולמצבו הרפואי של הנאשם, אני סבורה שיש למקם את עונשו של הנאשם בתוך השליש התחתון של מתחם העונש ההולם, אך לא בתחתיתו, ולהשית עליו מאסר בפועל שירוצה בדרך של עבודות שירות.

17. כאמור, הנאשם לא התייצב בפני הממונה על עבודות השירות, אף שניתנה לו הזדמנות נוספת לעשות כן, כך שגורם לבחון האם בנסיבות העניין יש להסתפק בענישה צופה פני עתיד, מקום בו הנאשם עשה דין לעצמו ולא התייצב בפני הממונה, או שיש להשית עליו ענישה בדרך של מאסר בפועל.

לטעמי, מקום בו נאשם לא מאפשר בחינת עניינו על ידי הגורם המקצועי- הממונה על עבודות השירות- אשר יחוה דעתו האם הנאשם מתאים לריצוי עונשו בעבודות שירות אם לאו, אין מקום להקל עם הנאשם באופן שהתוצאה היא שהנאשם הוא זה אשר יכתיב את גזר דינו. הנאשם לא התייצב בפני הממונה על עבודות השירות ובהסכמת הצדדים ניתנה לו הזדמנות נוספת לעשות כן, אך הוא לא השכיל להתייצב בפני הממונה, כך שעניינו לא נבחן כלל על ידי הממונה. בנסיבות אלה, אין מנוס אלא להשית על הנאשם מאסר בפועל והדבר יעשה לתקופה קצרה.

מתחם הקנס והפיצוי

18. המאשימה עתרה להטיל על הנאשם קנס ופיצוי למתלונן וב"כ הנאשם עתר להגדיל את הרכיב הכלכלי חלף השתת מאסר בדרך של עבודות שירות.

19. בהתאם לסעיף 40ח' לחוק העונשין "קבע בית משפט כי מתחם העונש ההולם כולל עונש קנס, יתחשב, נוסף על האמור בסעיף 40ג(א) במצבו הכלכלי של הנאשם, לצורך קביעת מתחם הקנס ההולם".

משכך, בקביעת מתחם הקנס על בית המשפט להתחשב בחומרת העבירות ובמצבו הכלכלי האישי של הנאשם. בתוך כך, על בית המשפט לתת דעתו לכך שלנאשם זכות לקיום אנושי בסיסי שיבטיח תנאי מחיה מינימאליים בכבוד לו ולמשפחתו (בג"צ 10662/04 חסן נ' המוסד לביטוח לאומי (28.2.12)).

20. לא הוצגו בפניי ראיות אודות מצבו הכלכלי של הנאשם.

21. עסקינן בעבירות אלימות כלפי אהמד ובעבירה של גניבת פטיון מאריה. הפטיון נתפס ויושב לבעליו ולכן מצאתי להורות על פיצוי רק בעניינו של אהמד.

22. תיקון 113 לא קבע שיש לקבוע מתחם לעניין הפיצוי ואת אופן קביעתו. ברע"פ 2174/11 רמי לוזון נ' מדינת ישראל (25.05.2011) נקבע, כי קביעת הפיצוי לא קשורה ליכולתו הכלכלית של הנאשם וניתן לפרוס לתשלומים אם יש צורך בכך. עוד נקבע, כי יש להעדיף פיצוי על פני קנס (ע"פ 4666/12 עמי גורבץ נ' מדינת ישראל (08.11.2012)).

23. בנסיבות אלה אני סבורה שיש להעדיף את הפיצוי לאהמד על פני השתת קנס, כך שהקנס שיושת יהיה בשיעור סמלי. משכך אני נדרשת לקבוע מתחם קנס, אך לו נדרשתי הייתי קובעת, כי בנסיבותיו של התיק ושל הנאשם, מתחם הקנס ההולם הוא בסך של אלפי שקלים.

סוף דבר

24. נוכח כל האמור לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. חודש מאסר בפועל.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו בבית הסוהר ניצן ברמלה ביום 22.1.23 בשעה 8:30 עם תעודה מזהה.

ב. 3 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך שלוש שנים מהיום כל עבירת אלימות או עבירת רכוש.

ג. קנס בסך 500 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.2.23.

ד. פיצוי בסך 1,500 ₪ לעד תביעה מספר 1, אחמד אלעמור. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.2.23.

ניתן בזאת צו כללי למוצגים.

מוצגים יוחזרו למגיש בתיאום עם המזכירות בחלוף המועד להשגת ערעור.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי מרכז - לוד.

ניתן היום, כ"ו כסלו תשפ"ג, 20 דצמבר 2022, במעמד הצדדים.